

- γ) δεν μπορούν να ιδρύσουν υποκατάστημα στη Γερμανία, το οποίο θα δραστηριοποιείται ως κατασκευαστική επιχείρηση, όταν στο προσωπικό του ανατίθενται αποκλειστικώς διοικητικά καθήκοντα και καθήκοντα πωλήσεως, εργασίες σχεδιασμού, επίβλεψης ή συγκεκριμένες εργασίες έναντι αμοιβής, αλλά πρέπει το υποκατάστημα αυτό επιπλέον να απασχολεί εντός της γερμανικής αγοράς εργασίας εργάτες οι οποίοι να εργάζονται σε εργοτάξια κατά το 50 % και πλέον του συνολικού χρόνου εργασίας του προσωπικού.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 63 της 4.3.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Οκτωβρίου 2001

στην υπόθεση C-19/00 (αίτηση του Supreme Court για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **SIAC Construction Ltd κατά County Council of the County of Mayo** (¹)

(«**Συμβάσεις δημοσίων έργων — Ανάθεση στον υποβαλόντα τη συμφερότερη προσφορά — Κριτήρια αναθέσεως**»)

(2001/C 369/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-19/00, με αντικείμενο αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ SIAC Construction Ltd και County Council of the County of Mayo, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 29 της οδηγίας 71/305/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1971, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ ειδ. έκδ. 17/001, σ. 7), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 89/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 1989 (ΕΕ L 210 σ. 1), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, A. La Pergola, L. Sevón, M. Wathelet, και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Οκτωβρίου 2001, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 71/305/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1971, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 89/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 1989, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρέχει τη δυνατότητα στην αναθέτουσα αρχή, η οποία επέλεξε την ανάθεση της συμβάσεως με βάση την πλέον συμφέρουσα οικονομικώς προσφορά, να την αναθέσει στον προσφέροντα ο οποίος υπέβαλε την προσφορά κατά την οποία το τελικό κόστος της συμβάσεως ενδέχεται να είναι το μικρότερο σύμφωνα με την επαγγελματική έκθεση ενός εμπειρογνώμονα υπό τον όρο ότι γίνεται σεβαστή η ίση μεταχείριση των προσφερόντων, πράγμα που προϋποθέτει ότι η διαφάνεια και η αντικειμενικότητα της διαδικασίας διασφαλίζονται και ειδικότερα ότι:

- αυτό το κριτήριο ανάθεσεως της συμβάσεως μνημονεύεται ρητά στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, και
- η επαγγελματική έκθεση βασίζεται, για όλα τα ουσιώδη σημεία, σε αντικειμενικούς παράγοντες οι οποίοι θεωρούνται, σύμφωνα με τους κανόνες της επιστήμης, ως ασκούντες επιρροή και είναι πρόσφοροι για την πραγματοποιηθείσα αξιολόγηση.

(¹) ΕΕ C 102 της 8.4.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 11ης Οκτωβρίου 2001

στην υπόθεση C-254/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (¹)

(«**Παράβαση κράτους μέλους — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της οδηγίας 95/47/ΕΚ — Χρήση προτύπων για τη μετάδοση τηλεοπτικού σήματος**»)

(2001/C 369/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-254/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: H. van Lier) κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. A. Fierstra και J. van Bakel), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, παραλείποντας να λάβει ή να ανακινώσει όλα τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για τη συμμόρφωση του προς την οδηγία 95/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

της 24ης Οκτωβρίου 1995, σχετικά με τη χρήση προτύπων για τη μετάδοση τηλεοπτικού σήματος (ΕΕ L 281, σ. 51), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους S. von Bahr, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή) και A. La Pergola, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 11 Οκτωβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, παραλείποντας να λάβει ή να ανακοινώσει όλα τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 95/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, σχετικά με τη χρήση προτύπων για τη μετάδοση τηλεοπτικού σήματος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 259 της 9.9.2000.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-18/00 (αίτηση του Tribunale civile e penale di Asti για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ποινική διαδικασία κατά Maurizio Perino (¹)

(«Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 75/442/ΕΟΚ — Συμμόρφωση υλικών που προορίζονται να υποβληθούν σε εργασίες ανακτήσεως — Δυνατότητα επικλήσεως της οδηγίας κατά ιδιώτη»)

(2001/C 369/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-18/00, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale civile e penale di Asti (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά του Maurizio Perino, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του παραρτήματος II Β, σημείο R 13, της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως αυτή έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32) και με την απόφαση 96/350/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 1996, για την προσαρμογή των παραρτημάτων II Α και II Β της οδηγίας 75/442 (ΕΕ L 135, σ. 32), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και N. Colneric, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Μια οδηγία δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα, καθαυτήν και ανεξαρτήτως εσωτερικού νόμου κράτους μέλους εκδοθέντος για την εφαρμογή της, τη στοιχειοθέτηση ή την επίταση της ποινικής ευθύνης των ενεργούντων κατά παράβαση των διατάξεών της.

(¹) ΕΕ C 79 της 18.3.2000.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Arbeitsgericht Bielefeld με διάταξη της 24ης Ιουλίου 2001 στην υπόθεση Betriebsrat der Fa. ADS Anker GmbH κατά ADS Anker GmbH

(Υπόθεση C-349/01)

(2001/C 369/10)

Με διάταξη της 24ης Ιουλίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Σεπτεμβρίου 2001, το Arbeitsgericht Bielefeld στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Betriebsrat der Fa. ADS Anker GmbH και ADS Anker GmbH που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Υποχρεούται, κατά την οδηγία 94/45/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, για τη θέσπιση μιας ευρωπαϊκής επιτροπής επιχειρήσεως ή μιας διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους, και ιδίως κατά τα άρθρα 4 και 11 της οδηγίας, μια επιχείρηση με έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας, η οποία κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, και παράγραφος 3, της οδηγίας θεωρείται ως η κεντρική διεύθυνση, ή μια επιχείρηση με έδρα το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η οποία κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας θεωρείται ως η κεντρική διεύθυνση της ελέγχουσας επιχειρήσεως, να πληροφορήσει άλλη επιχείρηση, με έδρα την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η οποία ανήκει στον ίδιο όμιλο επιχειρήσεων, περί των επιχειρήσεων και εγκαταστάσεων που ανήκουν στον εν λόγω όμιλο, περί της νομικής μορφής τους και των συνθηκών της εκπροσωπήσεως του προσωπικού και περί του μέσου συνολικού αριθμού των εργαζομένων καθώς και της κατανομής τους ανά κράτος μέλος και επιχείρηση;
2. Στην περίπτωση που το Δικαστήριο απαντήσει καταφατικά στο πρώτο ερώτημα: Περιλαμβάνει η υποχρέωση παροχής πληροφοριών τα ονόματα των οργάνων εκπροσωπήσεως των εργαζομένων και των εκπροσώπων τους οι οποίοι συμμετέχουν, εξ ονόματος των εργαζομένων των επιχειρήσεων ή των επιχειρήσεων που εξαρτώνται από αυτές, στη σύσταση ευρωπαϊκής επιτροπής επιχειρήσεως;

(¹) ΕΕ L 254, σ. 64.